

Liber

2. Cor. 3 tunc aut facie ad faciem. Item dicit. Nos aut
reuelata facie gl'iam dñi contēplantes in ean-
dem imaginē transformamur de gl'ia in gl'iaz
tanq̄ a dñi spū: hoc est quod sit de die in diem
1. Job. 3 bene p̄ficiētibz. Ap̄lus aut iohes. Dilectis
simi inquit nunc filij dei sumus: et nondū appa-
ruit quod erimus. Scimus quia cū apparue-
rit similes ei erimus: qm̄ videbimus eū sicuti
est. Hinc apparet tunc in ista imagine dei fieri
eius plenā similitudinē: quando eius plenā
perceperit visionē.

Posse etiaz hoiem corpore imaginē dei ac-
cipi: s̄m q̄ verbum caro factū est: cuius imor-
talitati oēs sancti p̄formabunt. **Ca. XVIII.**

Quamq̄ possit hoc a iohāne ap̄lo etiā
q̄ de immortalitate corporis dictum vide-
ri. Et in hac q̄ppe similes erimus deo

sed tñ modo filio quia solus in trinitate cor-
pus accepit: in quo mortuus resurrexit: atq̄
id ad superna peruexit. Nam dicit etiam ista
imago filij dei: in qua sicut ille imortale corp̄
habebimus: p̄formes facti in hac p̄te: nō p̄ris
imaginis: aut spū sancti: sed tñ modo filij: quia

de hoc solo legit: et fide sanissima accipit. Ver-
bum caro factum est. p̄pter quod apostolus

Roma. 8 Quos autem inquit p̄ficiuit et p̄destinauit cō-
formes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse p̄mo-
genitus in multis fratribz. Primogenitus
1. Cor. 15 vtiq̄ a mortuis: s̄m eundē apostolū: qua mor-
te seminata est caro eius in cōtumelia: resur-
rexit in gl'ia. Scdm̄ hanc imaginē filij cui p̄
immortalitatem conformamur in corpore: etiā

Ibidem. illud agimus quod dicit idē ap̄lus. Sicut por-
tauimus imaginē terreni: portemus et imagi-
nem eius qui de celo ē: vt scz q̄ s̄m adam mor-
tales fuimus: s̄m christū imortales nos futu-
ros fide vera et spe certa: firmaq̄ teneamus.
Sic em̄ nunc eandem imaginē portare possu-
mus: nondū in visione: sed in fide: nondū in
re: sed in spe. De corporis quippe resurrectio-
ne tunc loquebat̄ apostolus cum hec diceret.

Qua sui parte homo ad imaginē et similitu-
dinē dei factus sit. ad quā p̄ficiendo renouat̄.

Capitulum XIX.

a **V**ero illa imago de qua dictum est
Gen. 1. Faciamus hoiem ad imaginem et si-
militudinē nostram. quia nō dictū est ad meā
vel ad tuā. ad imaginē trinitatis factū hoiēz
credimus: et q̄sta potuimus inuestigatōne cō-
p̄hendimus. Et ideo s̄m hanc potius et illud
1. Job. 3 intelligendū est: quod ait ap̄lus iohes. Simi-
les ei erimus: qm̄ videbimus euz sicuti est: qz

Ibidem. de illo dixit de quo dixerat. filij dei sumus. Et
immortalitas carnis illo perficiet momento re-

surrectiōis: de q̄ ait ap̄lus paulus. In ictu ocu-
li: in nouissima tuba: et mortui resurgēt incor-
rupti et nos imutabimur. In ip̄o nāq̄ ictu ocu-
li ante iudiciū resurget in virtute: in incorru-
ptione: in gl'ia corpus spiritale qd̄ nūc semiat̄
in infirmitate. corruptione. etumelia corpus
aiale. Imago vero que renouat̄ in spū men-
tis in agnitione dei. nō exterius s̄ interius de
die in diē ip̄a p̄ficiet visione que tunc erit post
iudiciū. facie ad facie. nunc aut p̄ficiet p̄ specu-
lū in enigmate. Propter cui⁹ p̄fectionē dictū
intelligendū est. siles ei erimus qm̄ videbim⁹
eū sicuti ē. Hoc ei donū tūc nob̄ dabit̄ cū dictū
fuerit Venite benedicti patris mei possidete
paratū vobis regnū. Tunc quippe tollet̄ im-
pius vt nō videat claritatē dñi. qm̄ ibūt sinistri
in suppliciū eternū. euntribz dextris in vitā
eternā. hec est aut̄ (sicut ait vitas) vita eter-
na. vt cognoscant te inquit vnū vtz deum. et
quē misisti iesum xpm̄. hanc p̄emplatiuā sa-
pientiam quā pp̄rie puto in litteris sanctis a
scientia distinctā. sapiam nuncupari dūtaxat
hominis. que quidē illi nō est nisi ab illo cuius
p̄cipatione vere sapiens fieri mens rōnalis
et intellectualis potest. Cicero cōmēdans in
fine dialogi hortensij. Que nobis inquit dies
noctesq̄ p̄siderantibus acuentibusq̄ intelli-
gentiā que est mentis acies cauentibusq̄ ne
quādo illa hebescat. id est in p̄bia viuentibus
magna spes est. Aut si hoc qd̄ sentimus et sapi-
mus mortale et caducū est. iocundū nobis per
functis muneribus hūanis occasum. neq̄ mo-
lestā extinctionē et quasi quietē vite fore. Aut
si vt antiquis p̄his hisq̄ maximis longe q̄z cla-
rissimis placuit eternos animos ac dinos ha-
bemus. sic existimandū est quo magis hi fue-
rint semp̄ in suo occurso. id est in ratione et in-
uestigandi cupiditate. et quo minus se admi-
scuerint atq̄ implicauerint hoiem vitij et erro-
ribz hoc vel his faciliore ascensum et redituz
in celū fore. Deinde addens hanc ipsam clau-
sulā repetendocq̄ s̄monem finiens. Quapro-
pter inquit vt aliquñ termineē oratio. si aut ex-
tingui tranquille volumus cū his artibus vi-
perimus. aut si ex hac in aliam haud paulo me-
liorem domū sine mora demigrare. in his stu-
dijs nobis oīs opa et cura ponenda est. hic
miro: hoiem tanti ingenij. p̄fectis muneribz
humanis: hominibus in philosophia vi-
uentibus: que contemplatione veritatis be-
atos facit: iocundum p̄mittere occasuz: si hoc
quod sentimus et sapimus mortale et caducū
est: quasi hoc moriat̄ et intercidat quod nō di-
ligebamus: vel potius quod atrociter odera-

1. Cor. 15

1. Cor. 13

1. Job. 3

Mat. 25

Job. 17